

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. С.З., 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20235500500229 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. ГПК и е образувано по жалба на М. Х. Ч. и Т. Д. Ч. – длъжници по изп.дело № 452/2020 г. по описа на ЧСИ И. Б.. Жалбоподателите обжалват постановлението, с което ЧСИ отказва да приключи изпълнителното дело, с възражения, че не са им връчвани никакви книжа във връзка с движението на делото по време на целия изпълнителен процес; че на 14.06.2021 г. по указание на ЧСИ са внесли по негова сметка посочената сума от 13 700 лв., поради което и на основание чл.433, ал.2 ГПК изпълнителното производство се приключва. Освен това твърдят, че не са знаели, че срещу тях има образувано друго изпълнително дело, за съществуването на което узнали при плащането на горепосочената сума. Твърдят и това, че задължението им произтича от договор за ипотека със заемодател „П.**“ ООД, обективиран в н.а. № 176, т. I, рег. № 1786, дело № 151 от 17.09.2019 г. на нотариус И.Г.. Твърдят, че са били въведени в заблуждение и са подписали друг договор за сумата от 10 000 лв., за която е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 509/2021 г. След това било образувано изп.д. № 139/2021 г. също по описа на ЧСИ И. Б., по което не им били връчвани никакви книжа. Твърдят, че дължат на заемодателя само сумата в размер на 10 000 лв. на основание договора за ипотека, като този договор бил нищожен. Считат, че заповедта за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по гр.д. № 2702/2020 г. по описа на РС К. била издадена в противоречие на закона. Искат съдът да постанови решение, с

което да отмени отказа на ЧСИ да приключи изпълнителното производство.

Взискателят „П.**“ ООД не взема становище по жалбата.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ЧСИ съгласно чл.436, ал.3 ГПК.

С молба от 17.03.2023 г. жалбоподателите чрез процесуалния им представител адв. Н. Н. вземат становище по представените от ЧСИ мотиви, както и представят вносна бележка от 14.06.2021 г. за внесени от М. Х. Ч. 13 700 лв. по изп.д. № 139/2021 г.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Изпълнително дело № 452/2020 г. на ЧСИ И. Б. с рег. № 869 е образувано по молба от „П.**“ ООД, гр. С.З. по изпълнителен лист от 25.11.2020 г., издаден по ч.гр.д. № 2702/2020 г. по описа на Районен съд - К.. ЧСИ е предприел действия по проучване на имущественото състояние на длъжниците М. Х. Ч. и Т. Д. Ч.. На 18.12.2020 г. като присъединен взискател е конституирана държавата. На 07.01.2021 г. на длъжниците е изпратена покана за доброволно изпълнение, заедно с копие от изпълнителния лист и заповед за изпълнение, както и запорни съобщения до банките, в които е установено наличие на сметки на длъжниците. Поканите за доброволно изпълнение и съдебните книжа са изпратени по пощата с обратна разписка и са получени от Т. Ч. на 08.01.2021 г., видно от отбелязването върху известието за доставяне. Съобщенията за връчването на заповедта за изпълнение са били изпратени на РС К. на 14.01.2021 г.

От представеното по делото копие от н.а. № 176, т. I, рег. № 1786, дело № 151 от 17.09.2019 г. на нотариус И.Г. се установява, че за обезпечаване на цялото вземане на заемодателя „П.**“ ООД длъжниците са учредили договорна ипотека върху техен имот, находящ се в гр. К., с идентификатор 35167.504.20.4.26. Този имот е възбранен на 15.01.2021 г., което им е било съобщено. Съобщенията са получени от М. Ч. на 21.01.2021 г., видно известието за доставяне, приложено по делото. Насрочен е опис за 11.02.2021 г., за което също е съобщено на длъжниците. С искане от 22.01.2021 г., подадено от длъжника М. Х. Ч. по изп.д. № 452/2020 г., той е поискал доброволно да заплаща ежемесечно сума в размер на 300 лв. и да не се извършва опис. С друга молба от 28.01.2021 г. длъжниците отново са предложили месечно изплащане на задължението с искане да не се извършва опис.

На 11.02.2021 г. е извършен опис на недвижимия имот, за което е съставен протокол. При извършването му е присъствал длъжникът М. Ч.. Той е и назначен за пазач на имота. Извършена е експертна пазарна оценка на

имота и е обявена публична продан на 16.06.2021 г., което е съобщено на длъжниците със съобщение, изпратено по пощата и получено от Т. Ч. на 05.05.2021 г. С молба от 16.06.2021 г. длъжникът М. Х. Ч. представя по делото обезпечителна заповед. Видно от съдържанието ѝ, принудителното изпълнение по изп.д. № 139 и № 452, двете по описа на ЧСИ И. Б., е спряно като обезпечение на предявения от Т. и М. Ч.и срещу „П.**“ ЕООД отрицателен установителен иск по чл.124, ал.1 ГПК във връзка с чл.439 ГПК. Публичната продан не се е състояла, видно от протокола за обявяване на наддавателните предложения и на купувач.

С молба от 20.12.2022 г. длъжниците чрез процесуалния си представител адв. Н. са поискали принудителното изпълнение по изп.д. № 452/2020 г. да бъде приключено, тъй като длъжниците били внесли всичко по предявените срещу тях изпълнителни листове и разноски по изпълнителното дело. С обжалваното постановление от 22.12.2022 г. ЧСИ е оставила молбата без уважение като неоснователна. Постановлението е материализирано върху молбата.

По делото няма данни образуваното гр.д. № 1915/2021 г. по предявения от длъжниците иск срещу взискателя, по което като обезпечение е допуснато спирането на принудителното изпълнение по изпълнителното дело, да е приключило в влязъл в сила съдебен акт.

По делото няма данни двете изпълнителни дела - № 452/2020 г. и № 139/2021 г., да са обединени в едно производство. От представеното удостоверение по чл.456 ГПК, издадено по изп.д. № 139/2021 г., за да послужи по изп.д. № 452/2020 г. е видно само разпореждането на ЧСИ „в случай на разпределение, неудовлетвореният остатък от вземането на взискателя/взискателите...следва да се превежда по сметка на частен съдебен изпълнител И. Б.“.

Постановлението, с което ЧСИ е оставила молбата за приключване на изпълнението без уважение като неоснователна, е правилно.

В нормата на чл.433, ал.2 ГПК е посочена конкретната хипотеза, която може да бъде основание за приключване на изпълнителното производство. В случая тя не е налице с оглед данните по делото. Съгласно посочения текст от закона изпълнителното производство се приключва с изпълнение на задължението и събиране на разноските по изпълнението. Както бе посочено по-горе, по делото няма данни задължението да е било изпълнено. Внесената по сметка на ЧСИ сума е по друго изпълнително дело - № 139/2021 г. Дали длъжниците дължат само сумата от 10 000 лв. или не, не може да се реши в това производство, чийто предмет се ограничен само и единствено до проверка на законосъобразността на обжалваното действие на съдебния изпълнител. Неоснователно е възражението на жалбоподателя относно незаконосъобразността на отказа на ЧСИ за приключване на производството,

защото той може да обсъжда, респ. да приема, че задължението е платено само въз основа на доказателства, от които е видно, че сумата по изпълнителния лист е платена. Той не може да обсъжда това, че длъжниците не дължат сумата по представения изпълнителен лист, тъй като са платили по друго изпълнително дело и твърдят, че с това задълженията им срещу вискателя се изчерпват. Това е така, защото ЧСИ е орган на принудително изпълнение, на когото държавата е делегирала публична функция да извършва принудително събиране на частни притезания. Своята дейност той може да изпълнява само и единствено чрез способите, предвидени в ГПК. Така, за да възникне задължение за съдебния изпълнител да прекрати/приключи изпълнителното производство, е необходимо да е настъпило някое от основанията, предвидени в чл. 433, ал. 1 и ал. 2 ГПК. Разпоредбата е императивна и в нея изчерпателно са посочени всички възможни хипотези, в които може да бъде прекратено и приключено изпълнителното производство. Законът не е предоставил компетентност съдебният изпълнител да констатира дали длъжниците дължат на вискателя сумите по издадените изпълнителни листове. Това е свързано с правораздавателната дейност на съда, каквато съдебният изпълнител не може да осъществява. Изпълнителят процес се различава от исковия именно поради безспорността на вземането, за което е издаден изпълнителен лист. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателите, че публичната продан е осуетена именно поради плащане на задължението. Публичната продан не се е състояла, тъй като изпълнителното производство е било спряно от съда като обезпечение на предявения от жалбоподателите иск относно дължимостта на сумите по двете изпълнителни дела. Спирането на изпълнителното производство означава временна забрана да се упражняват процесуалните права и да се изпълняват процесуалните задължения, образуващи съдържанието на изпълнителния процес. През периода на тази забрана органът на принудителното изпълнение няма право и не е задължен да извършва изпълнителни действия. Той може да извършва само действия, които обезпечават изпълнението.

С оглед на тези съображения съдът приема, че жалбата на М. Х. Ч. и Т. Д. Ч. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на М. Х. Ч. и Т. Д. Ч. – длъжници по изп.дело № 452/2020 г. по описа на ЧСИ И. Б., срещу постановлението от 22.12.2022 г., с което е отказано приключването на изпълнителното

производство, като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____